

Bewaar het Pand

JAARGANG 58 • DONDERDAG 19 OKTOBER 2023

18

Aäron tot hoger dienst
bevorderd

“En Aäron stierf aldaar...”
(Numeri 20: 28)

De Heere zamelt Zijn knechten in. Op Zijn tijd en op Zijn wijze. Aäron was wel een bijzondere dienaar van de Heere. Tot een hoge taak was hij geroepen. Samen met Mozes was hij een instrument om het volk van God uit Egypte te leiden. En hij was de eerste hogepriester in het heiligdom van de Heere. Zijn sterven wordt ons in Numeri 20 aangrijpend getekend. Het volk, op weg naar het land der belofte, is aan de berg Hor genaderd, aan de grens met Edom. Hier zal Aäron “tot zijn volken verzameld worden.” Dat is: hij zal gaan sterven. Aäron, die trouwe dienaar van de Heere, vergrijsd in de zorgen aangaande dat lastige en tegenkantige volk... Deze Aäron, 123 jaar oud... Hij zal het beloofde land niet binnengaan, evenmin als Mozes. Het was vanwege zijn zonde.

Maar nu zal Aäron tot hoger dienst bevorderd worden. Op bevel van de Heere moet hij de berg Hor op, samen met zijn broer Mozes en zijn zoon Eleazar. Opmerkelijk, we lezen van geen enkele tegenwerping van Aäron. Hij is eenswillend gemaakt met de Heere. Hij ontving de genade om de Heere te billijken. Het volk staart hem na. Ze zien hem gaan: gekleed in het volle ornaat als hogepriester. Ze beseffen: we zullen hem niet meer terug zien.

Zo komen ze boven op de berg Hor aan: Mozes, Aäron en Eleazar. En dan? Dan gaat er iets ontzettends gebeuren. Iets heel vreselijks. Dan moet op Gods bevel Mozes bij zijn broeder Aäron de kleding uittrekken. Dan moet in alle schrijnendheid openbaar worden dat de dienst van Aäron als hogepriester ten einde is. Hij moet voor de heilige God gaan verschijnen. En dan baat hem zijn ambt niet. Deze oude Aäron zal voor God komen te staan, niet als de hoge ambtsdrager van Israël, maar als niet meer dan een naakte zondaar.

Eén voor één doet Mozes hem de onderdelen van zijn ambtelijke kleding uit. Eerst de hogepriesterlijke hoed, met daarop de getuigenis van de heiligheid des Heeren. Dan de borstlap met de namen van de stammen van Israël. Vervolgens de hemelsblauwe mantel met de rinkelende schelletjes. Alles – heel zijn hogepriesterlijke waardigheid wordt hem afgelegd. Zo staat Aäron daar, in zijn schande. Met misschien nog een enkel simpel onderkleed aan. Naakt aan de dijk gezet. In dit uur verleent zijn ambtsgewaad hem geen beschutting. Als deze mens Aäron sterft, dan sterft niet de eerbiedwaardige en achtenswaardige hogepriester, maar dan sterft één die louter zondaar is. Een Adamskind, en meer niet.

Let er eens op. Als Aäron de kleren worden uitgetrokken, wiens taak is dat? Van Mozes! Wie is Mozes? De vertegenwoordiger van de wet van God. Het is de wet, de heilige wet van God, die een mens uitkleedt. Die hem brengt tot wie hij is. Tot wie hij is voor de rechterstoel van de heilige God. Bedenk: wie sterven gaat, die wordt teruggebracht tot wie hij is voor God. Niet meer dan een zondaar. Het is een les die we allen in dit leven leren moeten.

Daar staat Aäron nu. Nu de Heere met hem gaat afrekenen. Nu hij moet gaan betalen. Hoe zal het kunnen? Waarmee moet deze ontklede Aäron betalen? Met zijn hogepriesterschap? Met zijn inzet en ijver? Met zijn geestelijke ervaringen? Ze zijn hem allemaal ontnomen als betaalmiddel. Wie kan die prijs der ziele, dat rantsoen, aan God in tijd of eeuwigheid voldoen? Aäron niet. U niet en ik evenmin.

We lezen verder in deze geschiedenis. “En Mozes trok Aäron zijn klederen uit. En hij trok ze zijn zoon Eleazar aan. En Aäron stierf aldaar...” Let op: nu mag Aäron, voordat hij sterven gaat, aanschouwer zijn van één van de grootste wonderen die er op aarde ooit gebeurd is. Dit namelijk, dat weliswaar hij, de dienaar van de Heere, sterven gaat. Aan zijn aardse leven komt zo aanstonds een einde. Maar dat de dienst van God blijft. De bediening van het hogepriesterschap blijft! Zie deze man eens. Deze stervende verloren zondaar. Nu hem alles ontnomen is. Nu hij in het aangezicht van de dood staat. Wat ziet hij? Daar staat zijn zoon, zijn opvolger. Let eens op de volgorde in deze geschiedenis. Er staat niet dat Aäron uitgekleeft wordt, dat hij daarna sterft en dat daarna Eleazar de priesterkleding wordt aangetrokken. Nee, dat staat er niet. Wat lezen we dan wel? “En Mozes trok Aäron zijn klederen uit. En hij trok ze zijn zoon Eleazar aan. En Aäron stierf aldaar...” Daarnà!

De Schriftverklaarder Calvijn heeft het verstaan. Wat schrijft hij bij deze ontroerende geschiedenis? Eerst over het gewicht van de zonde. “Hier wordt duidelijk dat we niet kunnen spotten met God. Voor Wiens aangezicht ook zelfs deze heilige waardigheid als Aäron was, de straf niet kon ontlopen...” Maar dan vervolgt Calvijn: “Het moet voor Aäron, toen hij zijn zoon bekleed zag met het hogepriesterlijk gewaad, geweest zijn als een getuigenis van Gods genade. Het was immers alsof hij Christus Zelf zag. Alsof het beeld van de Middelaar voor zijn ogen geplaatst werd.”

Dit is Aärons behoud geweest. Die uitgeschudde oude zondaar in het gezicht van dood en oordeel – hij zag Christus! Hij zag het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Hij ontving zicht op het bloed der verzoening, de Borgtochtelijke bloedstorting die van alle zonden reinigt. Als je Hem ziet, dan hoef je verder niets te zien. Dat zien van het geloof is hebben! Dan is het oog verzadigd van het zien. En het hart is overlopend vol. Dan is het een wonder: “Laat mij nu maar heengaan in vrede, Heere. Want mijn ogen hebben Uw zaligheid, hebben mijn Zaligmaker gezien. En meer behoef ik niet!” Al bezwijkt dan mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns harten, en mijn Deel in eeuwigheid. Om Christus' wil.

D.S. J.M.J. KIEVIET

VOOR DE JEUGD

Wakker worden

En de Engel des HEEREN kwam ten anderen male weder, en roerde hem aan en zeide:
Sta op, eet, want de weg zou voor u te veel zijn. 1 Koningen 19:7

Stel je eens een slapende baby voor, in zijn wiegje. Of een zieke die uitrust in het ziekenhuisbed. Als die wakker gemaakt moeten worden, hoe gebeurt dat? Geeft die moeder dan een grote schreeuw? En slaat de zuster keihard op het ziekenhuisbed? Nee, dat zou wel heel onbarmhartig zijn. Maar die moeder fluistert zachtjes: 'Wakker worden'. Heel liefdevol. En de zuster raakt de zieke zacht aan. Om hem niet te laten schrikken. Zo'n mooi detail zit ook in deze geschiedenis.

Vorige keer zagen we dat de Heere oog had voor de lichamelijke noden van Elia. Maar de zorg van de Heere gaat natuurlijk veel verder dan alleen het lichamelijke. Het is de Heere vooral te doen om het geestelijke. Daarin wil Hij Elia ook versterken. Ondanks de weg die Elia gekozen heeft. Hij had zijn ambt neergelegd en zijn leven afgelegd. *Neem mijn ziel maar weg.* En hij zegt bovendien ook nog: Heere laat U Israël ook maar los, want Uw werk is tevergeefs gebleken.

Hij is dus een eind van zijn plaats. Daar kun je best verklaringen voor noemen. Psychologisch en geestelijk. Maar welke verklaring we ook willen bedenken, dat neemt niet weg dat Elia niet op zijn plaats is. Hij is op z'n best kleingelovig, en op z'n slechts ongelovig. En ik denk het laatste.

En de Heere heeft nu toch wel alle reden en alle recht ook om te zeggen: maar Elia wat heb je nou toch gedaan, en wat zijn dat voor gedachten en wat zijn dat voor woorden en waarom ben je weggelopen en waarom ben je je geloof kwijt? Terwijl de Heere alle reden heeft om toornig te zijn en Elia te kastijden... handelt Hij uiterst liefdevol met Zijn knecht.

Hij stuurt een engel. Een van Zijn hemelse legerscharen. God is niet zo machteloos als Elia denkt. God is nog altijd de HEERE der Heirscharen, de God van de hemelse legermachten. En deze engel is daarvan het bewijs. Op die manier wil de Heere ook de twijfel van Elia genezen en hem geestelijk versterken en bemoedigen.

En dat blijkt uit nog een detail. Die engel geeft hem geen pak slaag. Maar die raakt hem zachtjes aan. Om hem teder op te wekken uit de slaap. Zoals je dat doet bij een baby'tje, of bij een zieke. Dan geef je geen grote schreeuw, en dan sla je niet op zijn bed. Maar je raakt hem zachtjes en met liefde aan.

Zo deed die engel. Bij deze moedeloze Elia. En dat wel twee keer, in vers 5 en vers 7.

We kennen de naam van deze engel niet. En toch weten we Wie het is. Niet alleen uit hoe Hij doet, maar ook uit de woorden waarmee hij wordt getypeerd. In vers 7 wordt hij 'de Engel des HEEREN' genoemd. En Wie wordt er in het Oude Testament bedoeld met 'de Engel des HEEREN'? Dat is de Zoon van God. Voordat Hij in het Nieuwe Testament als Jezus van Nazareth Mens werd, verscheen Hij in het Oude Testament in de gedaante van een engel. En als Hij zo kwam, deed Hij allerlei dingen die Hij ook als de Messias, de Christus zou gaan doen. En wat wordt er dan van dat Messiaanse werk gezegd? Heel veel, maar laten we één passende tekst noemen, Jesaja 42:3 *Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen...*

En als de Engel des HEEREN hier in de woestijn verschijnt, dan ziet Hij zo'n gekrookt rietje. Zo'n geknakt rietstengeltje dat nergens meer voor deugt. Nog één klap erop en dan is het helemaal afgeknapt. Maar dat doet Hij niet. Nee, Hij gaat het liefdevol herstellen. Al zegt dat rietje: 'Neem mijn ziel maar weg'. Dan zegt Christus: 'Nee, Ik richt het weer op.' En als Hij daar een rokende vlaswiekje ziet, een walmend lontje, dan blust Hij dat niet uit, maar Hij ontfermt Zich erover.

Dit detail uit deze geschiedenis bevat een liefderijke boodschap voor moedeloze en krachteloze mensen. Jongeren of ouderen die het op dreigen te geven of het al hebben opgegeven. Deze geschiedenis laat zien dat God mensen in de woestijn op wil zoeken. Hij wil ze niet laten omkomen in duren tijd en hongersnood. We zien hier God in Zijn hart.

*Geen vader sloeg met groter mededogen
op teder kroost ooit Zijn ontfermdende ogen,
dan Israels Heer' op ieder die Hem vreest.*

DS. M.A. KEMPENEERS
WWW.BEWAARHETPAND.NL

Een ongekennde epidemie (2)

Nooit eerder maakte Amerika zo'n massale en snelle kerkelijke uittocht mee als de laatste dertig jaar, constateren onderzoekers in een afgelopen zomer verschenen studie *"The Great Dechurching"*: de grote kerkverlating. Kerkverlating is echter geen epidemie die zich beperkt tot de Amerikaanse grenzen. Het is een wereldwijde pandemie. Is er een oplossing? Kunnen we nog wat doen? Waar is de uitkomst? In een RD-interview gaven de onderzoekers aan dat te vaak oorzaken van kerkverlating worden gezocht in de verkeerde hoek: het zijn niet eens zozeer allerlei ongeloofstheorieën of negatieve ervaringen met de kerk waardoor mensen de kerk de rug toekeren, als wel individualisering (het op zichzelf gericht zijn) gemakzucht, slordigheid in kerkgang en een volle agenda (drukte door het werk).

De meeste kerkverlaters groeien geleidelijk weg, zo luidt hun analyse. Zo komt kerkverlating vaak voort uit het uitslijten van de gewoon om 's zondags naar de kerk te gaan. Ten diepste ervaart men geen meerwaarde van de kerkgang.

Geen meerwaarde?

Het kan geen kwaad om dit niet-ervaren van meerwaarde van de kerkgang in een breder kader te zien. Wie bij zijn gemeente vandaan groeit, laat op een gegeven moment niet alleen op zondag incidenteel of structureel verstek gaan, maar komt ook niet opdagen tijdens verenigingsactiviteiten en Bijbelstudie-avonden, haakt af bij de catechisaties en zegt wel erg gemakkelijk huisbezoeken af, of is daarbij niet aanwezig.

Een dergelijke negatieve spiraal is vaak al snel zichtbaar, waarbij zo'n patroon zich niet of nauwelijks laat veranderen. Men ervaart immers geen meerwaarde van het samen gemeente-zijn, maar spant zich ook vaak niet in om dat tijt te keren. Daarbij is het de vraag of men ook persoonlijk nog de meerwaarde eervaart van persoonlijk Bijbellesen en gebed.

Dat men geen meerwaarde ervaart in een geregelde kerkgang, blijft ondertussen een aangrijpende constatering. Want hoe komt dat nu? Dat kan zeker liggen aan de kant van degenen die de kerkgang laten versloffen. Wie lange werkweken maakt en tot zaterdagavond laat bezig is met al het aards gedruis zal op zondagmorgen om half tien niet ontvankelijk zijn voor het horen van Gods heilstem.

Dat wordt ook versterkt als bijvoorbeeld op de zondag het mobieltje geen rustdag krijgt aangeboden van de eigenaar. Zo raken onze oren steeds meer verstopt om de blijde Boodschap te horen en wordt het zicht in de ogen steeds verder vertroebeld om heerlijkheid te zien in een gekruisigde Zaligmaker en Hem te volgen.

Vorbereiding

Wat dat betreft kan het ook geen kwaad om in het licht van het vierde gebod "Gedenk den sabbatdag, dat gij dien heiligt" te beseffen dat één en ander niet los staat van de voorbereiding op de zondag. Wilh. à Brakel wijst er bijvoorbeeld in zijn Redelijke Godsdienst op dat het tot de voorbereiding behoort om een *geestelijk verlangen* naar die dag op te wekken, om in alle rust tot God te kunnen naderen, en zich in Hem te verblijden, zodat die dag een lust is en geen last.

Ook noemt hij het belang van het *gebed* om kracht tot heiligung van de zondag, om zo geestelijk ingespannen te kunnen zijn. Verder roept hij ertoe op om het werk op de zaterdag op tijd te staken: "opdat men, tot laat in de

avond werkende, het lichaam niet onbekwaam make." Vrij vertaald: zeg me hoe uw (werk) week is en ik zal zeggen hoe uw zondag is.

Doodsheid

Ondertussen kan het gevoel van gebrek aan meerwaarde van de kerkgang helaas zeker wel worden aangewakkerd als de zondagse

boodschap geen enkele aansluiting zoekt bij datgene waar de hoorders -jong en oud- zich bevinden. In het boek "Preaching and Preachers" erkent de Engelse theoloog D.M. Lloyd Jones al dat helaas veel van de kritiek -formaliteit en doodsheid- op de kerk moet worden beaamd. Dat is koren op de molen van wat hij noemt het 'godsdienstloze christendom', dat van mening is dat de kerk zelf de grootste belemmering voor het christelijk geloof is. In een moderne kerk en in een moderne wereld moet volgens aanhangers van dergelijke opvattingen de prediking niet meer zo'n grote plaats meer innemen als dat het vroeger heeft gehad.

Als er één ding is wat uit het Amerikaanse onderzoek naar voren komt, is dat echter veel oplossingen die critici van de kerk en van de prediking naar voren brengen schijnoplossingen zijn. Het pleidooi van de onderzoekers is dan ook helder: blijf je kracht als kerk zoeken in waarvoor je er als kerk bent en niet in het nabootsen van allerlei wereldse vormen. De kerk is er immers niet om mensen te entertainen. Dat kunnen ze in de wereld veel beter dan in de kerk. Maar nog steeds worden mensen geraakt als ze een waardevolle boodschap horen. Dat stelt dus wel degelijk eisen aan de prediking. Want waar het Bijbelse goud verdonkert, worden de mensen aan hun lot overgelaten.

Waar het Bijbelse goud verdonkert, worden mensen aan hun lot overgelaten

DS. W.L. VAN DER STAAIJ

Ambrosius (20)

Geestelijk kwade dingen

Geestelijk kwade dingen komen van de duivel, van het vlees, van de wereld, van de mensen, van God of van onszelf. De duivel komt met verzoeken. Uit het vlees komen lusten of verzoeken tot onreinheid. Vanuit de wereld komen gierigheid, zorgen en slecht gezelschap. Vanuit mensen komt tegenstand tegen waarheid en goedheid. Mensen kunnen uw goede naam belasteren, u de vrijheid ontnemen, u bestelen en u doden. Kwade dingen die van God komen zijn verlatingen. Kwade dingen vanuit uzelf zijn zonden en zwakheden.

Mediteren

Niemand kan vanuit zichzelf geestelijk kwade dingen doorstaan. Ambrosius schrijft "Al onze troost is dat noch de duivel, noch de wereld, noch het vlees, noch de zonde enige verdere tegenstand kunnen bieden dan waartoe God hun verlov zal geven." De duivel kan dus niet doen wat hij wil. Christus moest toestemming geven aan de duivel in de zwijnen te varen. Zonder die toestemming zouden zij dat niet kunnen. Mediteer bij kwade dingen over God en Zijn macht. God heeft alle vijanden aan de ketting. Het geloof versterkt de ziel en vlucht tot Christus.

Gebed

Ambrosius spoort aan in het gebed de zonden te belijden: onvoldoende waarden van Gods barmhartigheid, het wantrouwen van Gods beloften, ongelovige gedachten. Die zonden stellen de ziel bloot aan verzoeken van de wereld, de duivel en het eigen vlees. Smeek de Heere om vergeving en smeer om hulp tegen alle tegenstand. Leg de Heere Zijn beloften voor. "Heere, Gij hebt gezegd dat de poorten der hel mij niet zullen overweldigen, dat wie goed is voor Gods aangezicht, aan de vreemde vrouw zal ontkomen, dat al wie uit God geboren is, de wereld overwint, dat wij zalig zijn als wij lijden om der gerechtigheid wil (Matth. 16:18; Pred. 7:26; 1 Joh. 5:4; 1 Petrus 3:14). Gij hebt gezegd: 'In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen.' ...O dit zijn uw gouden, zoete, dierbare beloften. Nu dan, Heere, vervul ze aan mijn ziel. Laat mij de zoetheid, het sap, de kracht uit elk van deze beloften halen. Laat niet een woord van deze beloften ter aarde vallen. Laat mij mijn deel, belang en eigendom hebben in deze troostelijke beloften, door de Heere Jezus."

Troost tegen lastering

Ambrosius heeft ook zelf te maken gehad met lastering. Dan mediteerde hij en kreeg troost uit Job 5:21 waar staat dat de Heere kan verbergen tegen de gesel der tong. In Jesaja 51:7 staat: 'Vreest niet de smaadheid van de mens, en voor hun smaadredenen ontzet u niet.' Wees lijdzaam als u gesmaad

wordt. Het geloof maakt de ziel voorzichtig: Het is beter onterecht gesmaad te worden dan aanleiding tot smaad te geven. We lezen in 1 Petrus 4:15-16 'Doch dat niemand van u lijde als een doodslager, of dief, of kwaaddoener...Maar indien iemand lijdt, als een Christen, die schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele.' Ambrosius klaagde in het gebed net als David zijn nood aan de Heere, smeekte om verlossing en om kracht als de situatie onveranderd zou blijven. Hij bad om vervulling van de beloften die gaan over vervolging. Onder meer Matth. 5:11: 'Zalig zijt gij als u de mensen smaden en vervolgt, en ligende alle kwaad tegen u spreken, om Mij nentwil.' Hij bad ook om vergevensgezindheid tegenover zijn vijanden.

Geestelijk goede dingen

Dit betreft beloften aangaande de liefde van God, Zijn tegenwoordigheid en Zijn voorzienigheid. Er zijn ook beloften aangaande de Persoon en de weldaden van Christus: verlossing, roeping, rechtvaardiging, verzoening en aanneming tot kinderen. Aangaande de Geest van Christus zijn er beloften aangaande de Geest Zelf en de werking van de Geest.

Meditatie

Het geloof overdenkt de voorrechten van Gods kinderen, verwondert zich en aanbidt: 'O, hoe groot is Uw goed dat Gij weggelegd hebt voor degenen die U vrezen, dat Gij gewrocht hebt voor degenen die op U betrouwen in de tegenwoordigheid der mensenkinderen!' (Psalm 31:20). Het geloof vertrouwt op God, Christus en de Geest van Christus: 'De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken' (Ps. 23:1). Gods kinderen ontbreekt niets, want zij hebben God tot hun Vader, Christus tot hun Zaligmaker en de Geest tot hun Heiligmaker. De overdenking van Gods goedheid spoort aan tot heiligmaking. Het geloof vindt in alle noden troost in de beloften zoals een kind troost vindt bij zijn moeder. De ziel zoekt het bij God, Christus en de Geest van Christus.

Gebed

Bidt om de versterking van de geloofshand. Bidt om God te loven vanwege Zijn barmhartigheden en vertrouwt op de beloften. Looft de Heere vanwege verkiezing, roeping, rechtvaardiging en heiliging. Looft Hem vanwege de Heere Jezus Christus Die gegeven is tot wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en een volkomen verlossing. Christus is de enige en algenoegzame Verlosser.

DS. A. VAN HETEREN

In gesprek

Enige tijd geleden stelde ik onze lezers enige vragen en daar is een stroom van reacties op gekomen. Sommigen vinden dat ik het vaker moet doen en zo kunnen we over en weer wat voor elkaar betekenen. Wat mij betreft geen enkel probleem hoor. Zo blijven we op een prettige manier met elkaar in gesprek en word ik er opnieuw van overtuigd dat ons blad echt gelezen wordt.

Allereerst dus hartelijk bedankt voor uw meedenken over allerlei vragen en de moeite die u doet om een antwoord in te zenden. Het mooie is dat er niet alleen antwoorden komen, maar ook weer nieuwe vragen en, wat ik nog mooier vindt, persoonlijke geestelijke ervaringen worden gedeeld. Omdat het vertrouwelijke dingen zijn die u deelt zal ik er wel op ingaan, maar dan zo dat alleen u die wat deelde, vroeg of kwijt wilde dat zult merken.

En dan wil ik eerst onze vriend Jaap Hoek uit Canada bedanken! En tegelijk feliciteren met uw achtennegtigste verjaardag op 18 oktober. Fijn dat ds. Baars weer een poosje in Canada is, daar ziet u ook naar uit. Wat zijn er al velen van onze oudere vrienden weggevalen. U mocht een hoge leeftijd bereiken. Maar bovenal zicht hebben op de hemelse erfenis die de Heere weggelegd heeft voor al degenen die Zijn Naam ootmoedig vrezen. We wensen u van harte Gods zegen toe en een nieuwe en rijke ervaring van de vrede die alle verstand te boven gaat. En de hartelijke groeten aan uw kinderen!

Br. Jaap Hoek, die we dus al vele jaren kennen, ging in op de vraag over het dochttertje van Jairus. De vraag was als volgt: hoe kan de Heere Jezus na de opwekking van het meisje de ouders nu verbieden om hier over te spreken? Over een dergelijk groot wonder zwijgen is toch gewoon onmogelijk? En is het niet onze taak om de grote daden van de Heere te verkondigen?

Welnu, onze Canadese vriend komt niet met een oplossing maar met een beschouwing over de werkelijke situatie in het huis van Jairus. Jezus zei, toen Hij de klaagvrouwen wegstuurde: ween niet, het kind is niet gestorven, maar het slaapt. Deze woorden moeten we letterlijk nemen, het kind was niet dood, maar het sliep. De Heere Jezus spreekt immers altijd de waarheid? Deze gedachtegang bracht me wel even van m'n stuk, want ik ben er altijd van uitgegaan dat het meisje inderdaad gestorven was. En dat het meisje dus niet opgewekt was uit de dood, maar uit de slaap, dat mochten ze niet verder vertellen.

Welnu, bij die gedachtegang heb ik op mijn beurt weer moeite. Daar kan ik me niets bij voorstellen dat Jezus de ouders verbood niemand te zeggen dat hun dochttertje

opgewekt was uit de dood, omdat het kind niet echt gestorven was. Het sliep slechts. Dat zij sliep moeten we niet denken. Lukas zegt, 8:55, dat haar ziel weer terug kwam. Jezus spreekt bovendien wel meer in deze trant. In Johannes 11:11 zegt Jezus dat Hij naar Bethanie gaat om Lazarus uit de slaap op te wekken. Terwijl Hij wist dat Lazarus gestorven en begraven was. Hij zei immers vrijuit tot Zijn discipelen: Lazarus is gestorven. Voor de Heere Jezus is de dood van de Zijnen te vergelijken met de slaap. Zoals we op een gegeven moment uit onze slaap ontwaken, zo zullen de Zijnen die in de schoot der aarde rusten, op Zijn roep opstaan op de dag van Zijn wederkomst.

Dat betekent echter dat we met de vraag blijven zitten. Waarom verbood Jezus de getuigen van de opstanding van het kind te zwijgen? Er was op die vraag ook nog een ander antwoord. Dat antwoord luidde als volgt: God heeft in dat huis een ontzaglijk groot wonder gedaan. De Heere was zeer nabij. Zo is het niet erg om een poos te zwijgen. Dan heb je aan God genoeg. Dan is het de ervaring: het is mij goed nabij God te wezen. Een tijd om te spreken komt dan later wel. Wel, wat hiervan te denken? Ik kan me voorstellen dat het heel goed toeven is geweest daar in het huis van Jairus in de nabijheid van de Heiland Die de macht heeft over de dood. Nee, dan heb je er geen behoefte aan om dit wonder als een nieuwtje aan ieder die het maar horen wil te vertellen. Dan eindig je in de goedheid, trouw, genade en macht van de Heere. En toch bevredigt dit antwoord mij ook niet. Als je namelijk vol bent van de goedheid van de Heere kun je dat onmogelijk voor je houden. Dan roept de dichter uit: Komt, luistert toe gij Godgezinden, gij de HEERE van harte vreest, hoort wat mij God deed ondervinden, wat Hij gedaan heeft aan mijn geest, Psalm 66. Dit groot spreken van God zal de Heere nooit verbieden, eerder aanmoedigen. Denk aan Markus 5. Daar zegt Jezus tegen de man die van de duivelen bezeten was geweest: Ga heen naar uw huis tot de uwen en boodschapt hen wat grote dingen u de Heere gedaan heeft en hoe Hij Zich uwer ontfermd heeft.

Wat is nu het antwoord op de vraag waarom Jezus kwam met dit gebod om te zwijgen? Maar helaas, ik moet weer stoppen, het antwoord moet nog even uitblijven. Dus tot de volgende keer!

DS. K. HOEFNAGEL

Prediking en bevinding (2)

Als we schrijven en lezen over de prediking, betreft dat niet een onbelangrijk thema. Immers, dan gaat het over de prediking van het Woord van de eeuwige God. Onze gereformeerde belijdenisgeschriften geven hoog op van de prediking. Neem nu het begin van de Dordtse Leerregels. Daar wordt allereerst beleden dat wij mensen allemaal gezondigd hebben, en dat we daarom de vloek en de eeuwige dood verdiend hebben. De Heere zou dan ook geen onrecht hebben gedaan als hij het hele menselijke geslacht in de zonde en vervloeking gelaten had. Maar, wat een wonder!, nu heeft de Heere Zijn liefde geopenbaard, daarin dat Hij Zijn eniggeboren Zoon aan die verloren wereld gegeven heeft. Met welk doel? Opdat een ieder die in Hem gelooft, niet zal verloren gaan, maar integendeel het eeuwige leven hebben zou. Onze Leerregels spreken hierin de Heilige Schrift na. Wat is dus nodig om dat leven te ontvangen? Het geloof, zo zegt onze belijdenis. Alleen door het geloof wordt een zondaar zalig. Nu zou de vraag kunnen zijn hoe ik aan dat zo nodige geloof kom? Die vraag hebben onze vaders onderkend. Ze geven er dan ook direct antwoord op: “Opdat de mensen tot het geloof worden gebracht, zendt God goedertierenlijk verkondigers van deze zeer blijde boodschap tot wie Hij wil en wanneer Hij wil.” Door hun dienst, zo vervolgen de Leerregels, worden “de mensen geroepen tot bekering en het geloof in Christus, de Gekruisigde.” De prediking van het Evangelie is dus het middel dat de Heere gebruikt om het heil dat in de Heere Jezus is aan de harten toe te eigenen.

Op soortgelijke wijze hebben de opstellers van de Heidelbergse Catechismus over de prediking van het Woord geschreven. Ze brengen die ter sprake als ze het hebben over wat ze noemen: de sleutels van het hemelrijk. Dat beeld is ontleend aan een woord van de Heere Jezus, waarin Hij het zei tot Simon Petrus: “Ik zal u geven de sleutels van het koninkrijk der hemelen. Wat u zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn. En wat u ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn” [Matth. 16: 19]. Merkwaardige uitdrukking: de sleutels van het Koninkrijk der hemelen... Om in dat Koninkrijk te komen, moet er dus een sleutel aan te pas komen. Dat betekent: ieder die daar ingaat, moet een deur passeren. En op die deur passen sleutels. Om die deur te openen en ook om die deur dicht te doen. Om hem te ontsluiten en toe te sluiten. Wie die deze sleutel in handen heeft, heeft dus de macht om het Koninkrijk van God voor sommigen te openen. Zodat ze daar vrij kunnen ingaan. Maar ook macht om die deur voor anderen te sluiten. Zodat zij in dat Koninkrijk niet kunnen ingaan. Buitengesloten worden dus.

De vraag ligt dus voor de hand: wie is de Eigenaar, wie is de Beheerder van die sleutels? Dat is niemand minder dan de Heere Jezus Christus Zelf. In eerste instantie bezit niemand de sleutels van Gods Koninkrijk dan Hij alleen. Hij is de soevereine Heere en Koning van dit Koninkrijk der hemelen. Daarom heeft ook Hij alleen de macht om de deur van het Koninkrijk te openen voor wie Hij wil en te sluiten voor wie Hij wil. “Mij is gegeven alle macht in

hemel en op aarde”, zo gaf Hij van Zichzelf te kennen [Matth. 28: 18]. Hij is de grote Sleuteldrager van de Schatkamer van het huis van David. Aan de gemeente van Filadelfia schrijft Hij: “Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft. Die opent en niemand sluit. Die sluit en niemand opent...” [Openb. 3: 7]. Christus Jezus is dus de goddelijke Eigenaar, de Machthebber, de Beschikker over de sleutel van het Koninkrijk der hemelen. Maar nu heeft Hij, ter uitvoering van die sleutelmacht, de hantering van Zijn sleutel overgedragen aan mensen. Nee, niet zomaar aan mensen. Aan de apostelen. Eerst aan hen en in hen aan Zijn kerk. De kerk van alle eeuwen en alle plaatsen. In Zijn Naam en op Zijn gezag wordt nu die sleutel gehanteerd door mensen. De Heere heeft Zijn ambtsdragers aangesteld als wachters op Sions muren. Aangesteld als portiers om de deur van Zijn Koninkrijk te openen en te sluiten.

In hun kanttekening bij de aangehaalde tekst uit Matth. 16 gebruiken de statenvertalers de volgende woorden als uitleg: “Dat is: een geestelijke macht om van Godswege en in Christus’ Naam te verkondigen de gelovigen en boetvaardigen vergeving hunner zonden, en dat zij deel hebben aan het Rijk Gods, en hetzelfde door de sacramenten aan hen te verzegelen. En daarentegen de ongelovigen en onboetvaardigen, dat zij geen deel hebben aan de vergeving der zonden en het Rijk Gods (...), welke macht aan de gemeente en aan al de apostelen gegeven wordt.” Het is wel duidelijk dat de vertalers bij het formuleren van deze verklaring zondag 31 van de Catechismus er naast hadden liggen. Daar lezen we inhoudelijk hetzelfde.

Ondertussen bepaalt ons dit wel bij het gewicht van de prediking. Want dit alles vindt plaats onder de verkondiging van het Woord van God. Beseffen we het? Ofwel het Evangelie spreekt de zondaar vrij en geeft hem getuigenis dat hij behouden is. Ofwel datzelfde Evangelie veroordeelt hem en sluit hem buiten het Koninkrijk Gods. Eeuwig wel of eeuwig wee, het wordt bepaald onder de prediking van het Woord.

Als dat beseft wordt, dan kan er geen prediker van het Evangelie een houding aannemen van onverschilligheid en vrijblijvendheid. Dan mag de prediker nooit menen dat het hem verder niet aangaat wat de gemeente met het gepredikte Woord doet. Dan moet het hem een ziele-ernst zijn. En dan zal hij moeten preken alsof het leven van de gemeente van de prediking afhangt. *Als een stervende tussen stervenden...* Als deze ernst gevoeld wordt dan zal er ook geen gemeentelid kunnen zitten onder de prediking van het Woord van God alsof het hem of haar niet aangaat. Want er vallen eeuwigheidsbeslissingen in de kerk. Hier wordt een sleutel gehanteerd... Dat alles gebeurt onder de prediking!

DS. J.M.J. KIEVIET

Lessen uit de Levensbron (2)

Staat en stand

In de loop van de tijd zijn er vele uitdrukkingen ontstaan die iets weergeven van het geloofsleven.

Zo zijn er uitdrukkingen waarin we de woorden 'staat' en 'stand' tegenkomen.

De bekende Schotse prediker Thomas Boston schreef een boek met als titel: *De viervoudige staat*. Daarin schreef hij over de 'staat der rechtheid', de 'staat der ellende', de 'staat der genade' en de 'eeuwige staat'. Wanneer een zondaar van de staat van ellende overgebracht werd in de staat van genade sprak men wel over een 'staatsverwisseling'.

Zo is het ook met het woord 'stand'. 'Naar de stand van het geestelijke leven' kan iemand verzekerd zijn van zijn staat of bekommerd zijn over zijn staat voor God.

De vraag is wel wat er nu precies wordt bedoeld met de 'staat' en 'stand' van een ware gelovige.

In zijn eerste Catechismuspreek gebruikte prof. F. Lengkeek deze woorden ook. Hij schreef dat in Zondag 1 een gelovige aan het woord is, die niet iets belijdt over 'het standelijke van zijn geestelijke leven', maar over zijn 'staat'.

Wat bedoelde hij daarmee?

De staat van een gelovige

Volgens prof. Lengkeek is in Zondag 1 een bevestigd christen aan het woord. Dat zouden wij misschien niet verwachten omdat er gesproken wordt over troost. De vraag is of een bevestigd christen nog wel troost nodig heeft. Eerder zou 'een bekommerde ziel' troost nodig hebben.

Want wat is een bevestigd christen?

Dat is een christen die bevestigd is in zijn staat voor God. Dat is een zondaar die door genade tot de zekerheid gekomen is dat hij het eigendom van Christus geworden is. Hij mag weten gekocht te zijn door het bloed van Christus. Zijn zonden zijn hem vergeven. Hij is uit de heerschappij van de duivel verlos.

Hij is een kind van God die weet dat God zijn Vader om Christus' wil geworden is. Hij heeft geleerd in kinderlijke afhankelijkheid van God de Vader te leven in de wetenschap dat geen haar van zijn hoofd vallen zal zonder de wil des Vaders. Wat een rijkdom!

Ja hij weet ook heel goed dat hij steeds weer afhankelijk is van de Heilige Geest, Die hem van het eeuwige leven verzekerd heeft.

Dat noemt prof. Lengkeek een verzekerd christen. Die is zeker van zijn genadestaat en daarbij ook van zijn eeuwige staat.

Dat staat vast. Daar kan een gelovige nooit meer uit vallen. Hoe zalig is dat!

Heeft zo één nog troost nodig?

Of hebben alleen bekommerde zielen troost nodig? Zondaren die nog zo onrustig zijn over hun staat voor God? Zondaren die zo uitzien om ook zeker van hun staat te mogen zijn?

O zeker wat hebben die een troost nodig. Wat zullen die ook uitzien naar de enige troost. Laat zulke uitzierende mensen maar niet wanhopen. Laat ze werkzaam zijn met Gods belofte: *Gij verdrukte, door onweder voortgedrevene, ongetrooste: Zie, Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op safieren grondvesten.*

Want als de HEERE dit woord gaat vervullen zullen ze er achter komen dat hun staat al een staat van genade was. Want degene die God in waarheid zoekt, is reeds van Hem gevonden!

Van Gods kant ligt de staat van al Gods kinderen al vast. Maar naar de stand van het geestelijke leven kan dat heel anders zijn.

De stand van een gelovige

De staat van een ware gelovige staat vast, maar de stand van hun geloofsleven kan wisselen.

Zelfs in het leven van een bevestigd christen. Prof. Lengkeek zei in zijn preek: *Ik heb kinderen van God gekend, die verzekerd waren van hun aandeel in de Borg en die weer in de grootste ellende neerzaten omdat zij die Borg misten. Zij zagen Hem niet, Die hun ziel liefhad en hun zielenleven werd geschokt en geslingerd, hoewel zij bevindelijke kennis hadden aan de enige, waarachtige God en Jezus Christus, Die Hij gezonden heeft.*

Ja zo kan het zijn in het geloofsleven. Er kunnen oorzaken zijn waardoor het geloof zwak en klein wordt. En als dan de duivel ook tevoorschijn komt om het beetje geloof wat er nog is aan te vechten kan het naar de stand van het geestelijke leven heel moeilijk en donker zijn.

Dat zullen ook degenen herkennen die zich geen bevestigd christen durven noemen, omdat ze met de tollenaar in de tempel zo van verre staan en smeken: *O God wees mij de zondaar genadig!*

Dat is zo begrijpelijk. Want hun grootste worsteling is: Hoe weet ik dat ik deel aan Christus heb? Want dáár zal het toch op aankomen. Ze missen die zekerheid. Daarom zijn ze naar de stand van het geestelijke leven bij tijden zo vol van verwikkelingen en aanvechtingen. En toch..., zijn er momenten dat het toch (even) zeker mag zijn in het hart. Met name als ze van Hem horen, Die gekomen is om te zoeken en zalig te maken wat verloren ligt.

Het is een wonder dat de HEERE Zelf zorg draagt voor de staat van Zijn Kerk. Ook naar de stand van het geestelijke leven. Het is de HEERE Die de 'kleinen groter zal maken'. Hij bevestigt in hun staat.

DS. J. DE BRUIN

Archibald Alexander (5)

Wedergeboorte

Omschrijving

Bij de wedergeboorte wordt het beeld van God hersteld, een beginsel van heiligheid ingeplant, geestelijk leven gegeven, het verstand wordt verlicht, de wil wordt vernieuwd en de gevoelens worden gereinigd en tot hemelse dingen verheven. De werking van de Heilige Geest bij de wedergeboorte is voor ons ondoorgroendelijk.

Onjuiste opvattingen

Mensen die geloven dat de menselijke natuur onbesmet is (Pelagianen) zeggen dat er niets anders nodig is dan de waarheid te kennen. Dan is een mens zelf in staat om goed te leven door naar de Bijbel te luisteren en zijn vrije wil te gebruiken. Anderen beweren grotendeels hetzelfde maar zeggen wel dat bij de wedergeboorte een Goddelijke werking van de Heilige Geest nodig is om gericht te worden op de Bijbel (Semi-pelagianen). Nog weer anderen beweren dat het inzicht in de Bijbel door de Heilige Geest tot stand moet worden gebracht, maar dat dan vanzelf de levensvernieuwing volgt.

Juiste opvatting

Maar naast de verlichting van het verstand is vernieuwing van het hart nodig. Blinde zielsogen moeten geopend worden. Onbekeerden missen de ware kennis van God. Onbekeerden zien geen schoonheid en heerlijkheid in Christus. Van nature zijn verstand en wil verdorven. Bij de wedergeboorte krijg je een nieuw zicht op de Goddelijke waarheid. Niet bij ieder gaat alles precies hetzelfde. Een blinde die overdag ziende wordt gemaakt ziet het zonlicht. Wie 's nachts voor het eerst kan zien ziet het maanlicht. Weer een ander ziet een prachtig landschap. Dus er zijn verschillende waarnemingen van pas bekeerden. Maar zij zien allen de Goddelijke waarheid op een nieuwe manier.

Geloof

Wedergeborenen geloven de waarheid. Dit gaat gepaard met vertrouwen. Vertrouwen is bijvoorbeeld vast geloven dat een belofte waar is. Ook geschiedenissen en profetieën worden geloofd. Alexander zegt dat geloof de eerste en de belangrijkste daad van een wedergeboren ziel is. Geloof is vast overtuigd zijn van de waarheid. Dit wordt gewerkt wordt door de Heilige Geest. Alle wedergeborenen kennen zonde-overtuiging, beleven dat God hen rechtvaardig zou kunnen veroordelen, kunnen zelf niets tot hun zaligheid toebrengen, worden gericht op Christus en willen tot eer van God leven.

De grote opwekking

Jonathan Edwards heeft geschreven over de grote opwekking die plaatsvond in Northampton, New England, in 1734

en daarna. Sommigen hadden meer benauwdheid en vrees dan anderen. Sommigen kregen eerder hoop en bemoediging dan anderen. Sommigen kwamen tot aan de grens van de afgrond voordat de dagenraad aanbrak in hun ziel. Gewoonlijk werd eerst de zondige levenswandel gezien, daarna de zonden in het hart. Vaak werd geprobeerd het leven te verbeteren om zo Gods toorn weg te nemen. Maar dat mislukte. Sommigen ondervonden geen grote verschrikkingen. Zij werden later dieper ontdekt. Na korte of langere tijd kwam het tot de overtuiging dat God niet onrechtvaardig zou zijn in hun veroordeling vanwege hun zondigheid. "Gewoonlijk kwamen ze tot de conclusie dat ze aan Gods voeten zouden liggen en Zijn tijd afwachten" (blz. 106). Dat gaf kalmte en rust in de ziel. Het denken ging zich duidelijk op Christus richten in Zijn algenoegzaamheid en bereidheid om zondaren te verlossen. Dikwijls sprak een bepaalde Bijbeltekst. Soms ook meerdere teksten. Waar de eigengerechtigheid werd ontnomen werden sommigen bemoedigd door de barmhartigheid en de genade van God in het Evangelie geopenbaard, later kwam er meer zicht op Christus.

Geloofswerkzaamheden

Hiertoe behoort het geloof dat Christus kan verlossen. De volle overtuiging daarvan geeft vreugde en hoop en de wil om zalig te worden zoals God dat wil. De rechtvaardigheid van de Borg wordt ontvangen door het geloof. "Maar de belangrijkste werkzaamheden van het geloof zijn het aannemen van en rusten op Christus alleen voor rechtvaardiging, heiligmaking en het eeuwige leven, vanwege het verbond der genade." (blz. 111). Tot de werkzaamheden van het geloof behoort ook liefde tot de waarheid en hongeren en dorsten naar Christus. Het geloof werkt door de liefde. Het geloof doet hongeren en dorsten naar Christus. Het geloof zonder liefde is geen echt geloof. Het geloof zonder goede werken is een dood geloof. Van de liefde tot God geldt: 'Wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst liefgehad heeft.' Gods kinderen verwonderen zich niet alleen over de wijsheid, de liefde en de rechtvaardigheid van God in het verlossen van zondaren, maar kennen ook liefde tot de Zaligmaker. De liefde doet verlangen naar de verlossing van medemensen. Gods kinderen wenen vanwege verdriet over hun zonde en vreugde over de verlossing. De last van christen viel niet af toen hij het enge poortje doorging, maar bij het kruis. Wedergeborenen willen tot eer van God leven.

DS. A. VAN HETEREN

*Ik geloof, Heere! kom mijn ongelovigheid te hulp.
Markus 9 : 24*

De HEERE heeft tot Zich genomen, in de hope des eeuwigen levens, Zijn dienstknecht, mijn zeer innig geliefde man, onze lieve, biddende vader, schoonvader, opa en overgrootvader

Paulus den Butter

echtgenoot van Marianne Cornelia van Esch
eerder weduwnaar van Geertje Helena Ippel

Emeritus predikant binnen de Christelijke Gereformeerde Kerken

* Rotterdam, 31 januari 1938 † Veenendaal, 3 oktober 2023

Met verdriet in ons hart staren wij hem na.

Veenendaal: M.C. den Butter-van Esch

Randwijk: Joanne en Wim Blok
Simon en Hinke
Louise, Willard, Jeftha
Ard
Paul en Elsbeth
Kristian, Leonore, Elin
Jonathan en Dienneke
David, Rachel, Joas
Geerten en Loïs
Marije

Woudenberg: Marilyn en Dick Westeneng
Johan
Gert en Janike
Judith

De Roef 3
3904 PC Veenendaal

De begrafenis heeft, maandag 9 oktober, plaatsgevonden op de Algemene Begraafplaats aan de Munnikenhof te Veenendaal.

“Gedenkt uw voorgangers, die u het Woord Gods gesproken hebben; en volgt hun geloof na, aanschouwende de uitkomst hunner wandel.”

Hebreeën 13: 7

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk van Renswoude heeft met ontroering kennis genomen van het overlijden van

Ds. P. den Butter

Met dankbaarheid zien wij terug op de wijze waarop hij de gemeente, zowel voor als na de instituering, in prediking, catechese en pastoraat heeft bijgestaan. Opkomend vanuit de heilige Schrift heeft hij in opdracht van zijn Zender de gemeente, zowel leerstellig als bevindelijk, de Weg gewezen. De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen, klein- en achterkleinkinderen en verdere familie om dit smartelijk verlies te dragen.

De Heere heilige deze roepstem aan ons aller hart.

Namens de kerkenraad,
Ds. C.P. de Boer, praeses M.H. Nagel, scriba

Renswoude, 3 oktober 2023

Want ik weet Wien ik geloofd heb, en ik ben verzekerd dat Hij machtig is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag.

(2 Timotheüs 1:12)

Met ontroering hebben wij kennis genomen van het overlijden van ons oud-bestuurslid

Ds. P. den Butter

Vele jaren maakte hij deel uit van het bestuur van de stichting Bewaar het Pand van de Christelijke Gereformeerde Kerken. Met grote bekwaamheid, liefde en betrokkenheid heeft hij met de vele gaven die de Heere hem gaf, vanuit Schrift en Belijdenis geestelijke leiding gegeven in het bewaren van het pand dat onze kerken is toebetrouwd.

In het voorjaar van 1997 heeft hij op een ontmoetingsdag over bovenstaande woorden gesproken. Het is onze hoop dat die grote en heerlijke dag voor hem is aangebroken.

We bidden zr. Den Butter-van Esch met haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen in het verdriet en gemis van harte de beoefening van deze hoop toe.

Namens het bestuur van de stichting
Bewaar het Pand
Ds. M.A. Kempeneers, voorzitter
Ds. A. van Heteren, secretaris

3 oktober 2023

Van het einde des lands roep ik tot U, als mijn hart overstelpt is; leid mij op een rotssteen, die mij te hoog zou zijn.

Psalms 61: 3

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Ameide heeft met grote droefheid kennisgenomen van het onverwachte overlijden van onze geliefde ambtsbroeder

A.W. Blokland

in de leeftijd van 45 jaar.

Hij diende als diaken sinds 2018 de gemeente. Hij deed dit in liefde en getrouwheid.

*De HEERE ontferme Zich over de weduwe,
Nellianne, Gerlinde, Lennart, ouders, schoonouders
en andere betrokkenen en heilige deze roepstem
aan ons aller hart.*

Namens de kerkenraad,
Ds. J.C. Pronk, preses
J.P. den Hartog, scriba

Ameide, 22 augustus 2023

Aankondiging najaarsbijeenkomst

D.V. zaterdag 4 november 2023 organiseert de Adoptievereniging Gereformeerde Gezindte (AVGG) haar halfjaarlijkse landelijke bijeenkomst in de congreszaal van Driestar Educatief, Burgemeester Jamessingel 2 te Gouda. Deze samenkomst wordt om 14.00 uur geopend en om 16.30 uur afgesloten.

De lezing wordt verzorgd door Anton Horeweg over het onderwerp:

“Geadopteerd in de klas, doe gewoon normaal!”

Anton Horeweg is gedragsspecialist en heeft meer dan 35 jaar ervaring als leraar in het basisonderwijs. Hij is auteur van diverse onderwijsboeken en is een veelgevraagd spreker op scholen en congressen. Verder zit hij in expertgroepen van het Kenniscentrum Kinder- en Jeugdpsychiatrie.

Er is volop gelegenheid tot het stellen van vragen.

Zowel leden als belangstellenden zijn heel hartelijk welkom. Personeelsleden in het basisonderwijs worden nadrukkelijk uitgenodigd hierbij aanwezig te zijn. Warm aanbevolen!

Neemt u voor vragen over deze bijeenkomst en/of de Adoptievereniging Gereformeerde Gezindte vrijblijvend contact op met Jaco Alderliesten, secretaris van de vereniging, telefoonnummer 0180-520232 of stuur een e-mail naar info@avgg.nl. Zie ook onze website www.avgg.nl

PERSBERICHT

Stichting Psalmzangdag streamt voor derde keer alle psalmen

Na twee succesvolle livestreams van alle 150 psalmen vanuit de Evangelisch-Lutherse kerk in Den Haag en de Bovenkerk van Kampen volgt nu een derde editie ‘de 150 mooiste psalmberijmingen’.

De derde editie is vanuit de Grote Kerk van Gorinchem. Deze dag is ook fysiek te bezoeken en is gratis toegankelijk.

Stichting Psalmzangdag organiseert D.V. **zaterdag 21 oktober** een ca. 13.00 uur durende livestream waarin doorlopend psalmbewerkingen van alle 150 psalmen gespeeld worden.

Deze dag wordt er een (digitale) collecte gehouden die bestemd is voor Steunfonds Israël.

Meer informatie: www.psalmezangdag.nl.

VAN DE REDACTIE

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal verschijnen D.V. donderdag 2 november 2023. Kopij graag binnen woensdag 18 oktober 2023.

Overlijden ds. P. den Butter

Op de leeftijd van 85 jaar is overleden ons oud- bestuurslid ds. P. den Butter. Vele jaren maakte hij deel uit van het bestuur van de stichting ‘Bewaar het Pand’. Veel mocht hij betekenen voor onze stichting. We zien daar met dankbaarheid op terug. We wensen Mw. Den Butter, de kinderen, de klein- en achterkleinkinderen van harte sterkte en troost toe in de verwerking van het verlies van hem die hen lief en dierbaar was. De Heere lere jong en oud also de dagen tellen dat een wijs hart bekomen mag worden.

Reformatieherdenking en dankdag

D.V. 31 oktober mag de reformatie herdacht worden. Dat is reden tot dankbaarheid. D.V. 1 november zal het dankdag zijn voor gewas en arbeid. De Heere zegene de prediking en geve ware dankbaarheid in het hart voor alles wat Hij gegeven en gelaten heeft.

CBB

‘Bewaar het Pand’ is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

We willen, na de Heere, een ieder hartelijk danken voor de financiële giften die onze gemeente mocht ontvangen n.a.v. de informatie over de renovatie van onze kerk in Bewaar het Pand 12.

We mogen opmerken dat de Heere zo aan onze gemeente wil blijven gedenken.

Kerkenraad CGK Scheveningen

COLOFON

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand. ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren, ds. M.A. Kempeneers en ds. W.L. van der Staaij

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 32,- per jaar.

Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 38,- per jaar.

Contactadres: D. Kleinjan. T 905-627-8556

E bewaarhetpand@hotmail.com

samen
v♥r
onze
zorg

‘Ik heb echt een band met de cliënten’

Christina
Hollebrandse
begeleider Siloah

Het is voor hen net als thuis

Zorg die aansluit bij de levensovertuiging van cliënten. Zorgverleners die psalmen zingen en met hen bidden. Dat willen we behouden. Door een tekort aan helpende handen ontstaat echter een toenemende druk op de reformatische zorg. Alleen samen kunnen we onze zorg behouden.

Deze campagne is een samenwerking van: Adullam, Cedrah, De Schutse, RST Zorgverleners, Salem, Elim, Maranatha en Siloah.

Steun het initiatief!

vooronzorg.nl

Word vriend en
steun de Stichting!

NL35 ABNA 0548 9879 20

De Duitsers kennen hun ‘eigen’ Heidelberger niet meer

Help Duitsland aan Bijbelse theologie!

Meer informatie?
→ www.svvhd.org

Stichting Vrienden van
Heidelberg en Dordrecht

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar (0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje “Mijn Laatste Wens”.

www.vanstaverenbegrafenissen.nl
info@vanstaverenbegrafenissen.nl

Uitnodiging

Alle kinderloze echtparen nodigen wij van harte uit voor onze bijeenkomst D.V. zaterdag 11 november 2023 in de Adventkerk, Vijftien Morgen 51 te Veenendaal. Inloop 14.00 uur, opening 14.30 uur

Astrid Bokhorst (NPV) houdt voor ons een lezing. Ook is er ruimte voor vragen en ontmoeting. Hartelijk welkom!

Mag alles wat kan?

Samen bezinnen op onvruchtbaarheid

Revoke wil echtparen met een onvervulde kinderwens ondersteunen door Contact, Voorlichting en Bezinning.

Wilt u meer informatie:
kijk op www.revoke.nl, mail
naar algemeen@revoke.nl
of bel 0318 - 45 65 87.

Bestudeer met een cursus op een toegankelijke,
duidelijke wijze de leer van de oudvaders

Cursussen Oudvaders

U kunt zich aanmelden en thuis in uw eigen tempo werken

**Lees zo eens een boek van Teelinck,
Comrie, Owen, Immens
of de institutie van Calvijn**

Voor meer cursussen zie onze website
of vraag een gratis brochure aan.

Reijerskoop 251, 2771 BK Boskoop tel. 0118-583025/0172-532796